

Ferð að regnmalri, Rm-1, við Hvalvatn.

12. okt. 1948.

Þátttakendur:

Veðurstofustjóri, frí Theresia Guðmundsson, sem hafði yfirumsjón með verkinu.

Sigurjón Rist

Einar Jónsson

Hjalti Einarsson

Oddur Danielsson, bflatjóri.

Ekið var á bifreiðinni R-3097, lagt af stað frá Reykjavík kl. 12⁴⁵ og komið að Stóra-Botni, Hvalfjörði kl. 14⁴⁵. Þar battist Jón Bóni Porkelsson í hópinn og var þá gengið á fjall upp, að regnmalir, Rm-1, sem var um miðja vegu milli Breiðafoss og Hvalvatnösa. Melirinn var oltinn um fyrir nokru og var stlunin að setja hann á laggirnar á ný og var því leiðangurinn útbúinn með þrjár nýjar burðarstengur (2" rür 6 m löng) og stálbolta í festingar, 3/8 x 1¹/₄" SAE. Regnmalirinn var ferður um 150 m til norðausturs og komið þar ögugglega fyrir á ný - grafið niður um metir fyrir undirstöðum og borð grjót að. Hann er í um 400 m hæð.

Að Rm-1 var sett:

- 1) 6 kg CaCl₂ (Kalsium olorid), sem innihélt 24.8% vatn, samkv. rannsókn A-822, það svarar til að efnið hafi verið í forminu CaCl₂ · 2H₂O (24.5% vatn). 6 kg innihaldá þá 4.51 kg hreint CaCl₂ og 1,49 kg vatn.
- 2) 6,060 kg vatn.
- 3) 500 gr. paraffinolfa, sem skv. rannsókn A-821 sýndi: Eðlisþ. 0.862, uppgufun (1 klet. við 100°C) 0.6%, velfljótandi við + 10° en stöðnuð við + 20°C.

Þegar þetta hafði verið sett á geyminn var haðin frá brún og niður að innihaldinn mæld með summer. Haðin reyndist nálagt 92 cm. Þar sem melirinn er 5 m hæð ofan jarðar tekur hann mikil ósig í snörpum veórum. Jón bóni taldi sig hafa séð skvettur upp úr honum meðan hann var uppistandandi og ofsarok var á, og þá einnig séð hann blautannutan þótt þurrt veður væri bara ef var misvinda og byljótt. Það er því meiri hætta á skvettum úr geyminum, þar sem rifa er á milli hans og trektarinnar.

EKKI var hegt að bæta úr þessum göllum þá á staðnum, en Jón bóni að Stóra-Botni tók að sér að setja þrjú stög á melinn og þetta rifurnar ef honum yrði sent efni sem með þyrfti, það var og

gert næsta dag.

Verkinn var lokið kl 19³⁰. Komið til Reykjavíkur kl 1 um nóttim.